

חברותא

“ח וארד להצילו מיד מצרים ולהעלותו מן הארץ שהוא אל-ארץ טובה ורחבה אל-ארץ זבת חלב ודבש אל-מקום הפנעני ורחתי והאמר והפרזי והחזי והיבוסני: (שמות ג', ח)

שיתוף באשר למקום בארצנו שמסמל עבורך את לשון ההבטחה ל'ארץ חלב ודבש'.

“ויגדל הילד ותבאהו לבת-פרעה ויהי-לה לבן ותקרא שמו משה ותאמר כי מן-המים משיתהו (שמות ב', י) ...כא ויואל משה לשבת את-האיש ויתן את-צפרה בתו למשה: כב ותלד בן ויקרא את-שמו גרשם כי אמר גר היתי בארץ נכריה: (שמות ב', כ"א)

- שיתוף באשר לפירוש ומשמעות השם הפרטי שניתן לך על ידי הורייך או שבחרת לתת לילדך בבואו לעולם.
- עד כמה במבט לאחור השם שניתן תואם את 'מי שאת/ה'?

“ה ותד בת-פרעה לרחץ על-היאר ונערתיה הלכת על-יד היאר ותרא את-התבה בתוך הסוף ותשלח את-אמתה ותקחה: ו ותפתח ותראהו את-הילד והנה-נער בכה ותחמל עליו ותאמר מי-לדי העברים זה: (שמות ב', ה-ו)

שיתוף לגביי מעשה חסד של אי התעלמות שהייתם עדים לו ושיריגש והותיר עליכם רושם (חסד נשי? חסד ממי שאינו בן או בת לעם ישראל? אפשר גם לשתף לגביי מעשה חסד ידוע שעובר במורשת המשפחתית).

“יא ויאמר משה אל-האלהים מי אנכי כי אלך אל-פרעה וכי אוציא את-בני ישראל ממצרים: (שמות ג', י"א)

שיתוף באשר למשימה שגרמה לכם להרגיש קטנים וחסרי יכולת לבצע אותה ולבסוף גיליתם את כוחכם וכנפי הרוח שבכם לעמוד בה בהצלחה.

“ד ויבא יהנה כי סר לראות ויקרא אליו אלהים מתוך הסנה ויאמר משה משה ויאמר הנני: ה ויאמר אל-תקרבו ה'לם של-נעליך מעל רגליך כי המקום אשר אתה עומד עליו אדמת-קדש הוא: (שמות ג', ד')

שיתוף באשר למקום בארץ שנחווה על ידך כמקום קדוש במובן של ייחודי ומרומם נפש.

בית מדרש ישראל

עוד לא תמו כל פלאיך

מילים: יורם טהרלב לחן: רמי קלינשטיין

ארצנו הקטנטונת, ארצנו היפה
מולדת בלי כותונת, מולדת יחפה
קבליני אל שיריך, כלה יפהפיה
פתחי לי שרעיך אבוא במ אודה יה.
בצל עצי החורש, הרחק מאור חמה
יחדיו נכה פה שורש אל לב האדמה
אל מעיינות הזוהר, אל בארות התום
מולדת ללא תואר וצועני יתום.

עוד לא תמו כל פלאיך

עוד הזמר לו שט

עוד לבי מכה עם ליל

ולוחש לו בלאט:

את לי את האחת

את לי את, אם ובת

את לי את המעט

המעט שנותר.

נביאה בבגדינו את ריח הכפרים

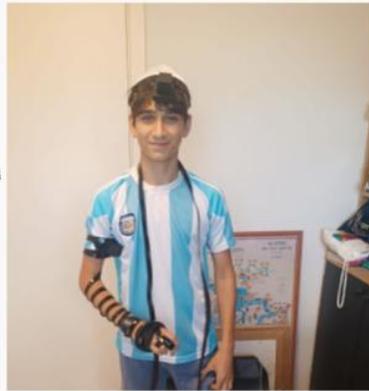
בפעמון ליבנו יכו העדרים,

ישנה דממה רוגעת

וקרן אור יפה,

ולאורה נפסעה ברגל יחפה.

עוד לא תמו כל פלאיך...

יח ויקרא מלך מצרים למולדת ויאמר להן מדוע עשיתן הדבר הזה ותחיינן את-
הילדים: יט ותאמרן המולדת אל פרעה כי לא כנשים המצרית העברית כייחנות הנה
בטרם תבוא אלהן המולדת וילדו: כ וייטב אלהים למולדת וירב העם ויעצמו מאד:
כא ויהי כייראו המולדת אתהאלהים ויעש להם בתים: כב ויצו פרעה לכלעמו
לאמר כל הבן הילוד היארה תשליכו וכל הבת תחיון: א וילך איש מבית לוי ויקח
אתבתלוי: ב ותהר האשה ותלד בן ותרא אתו כיטוב הוא ותצפנהו שלשה ירחים: ג
ולא יכלה עוד הצפינו ותקחלו תבת גמא ותחמרה בחמר ובזפת ותשם בה אתהילד
ותשם בסוף עלשפת היאר: ד ותתצב אחתו מרחק לדעה מהיעשה לו: ה ותרד בת-
פרעה לרחץ עלהיאר ונערתייה הלכת עלגד היאר ותרא אתהתבה בתוך הסוף ותשלח
אתאמתה ותקחה: ו ותפתח ותראהו אתהילד והנהנער בכה ותחמל עליו ותאמר
מילדי העברים זה: ז ותאמר אחתו אלבתפרעה האלך וקראתי לך אשה מינקת מן
העברית ותינק לך אתהילד: ח ותאמרלה בתפרעה לכי ותלך העלמה ותקרא אתאם
הילד: ט ותאמר לה בתפרעה היליכי אתהילד הזה והינקהו לי ואני אתן אתשכרך
ותקח האשה הילד ותניקהו: י ויגדל הילד ותבאהו לבתפרעה ויהיילה לבן ותקרא
שמו משה ותאמר כי מןהמים משיתהו: (שמות א', י"ח - ב' י').

כנפי רוח (עלה למעלה עלה) /
מילים: הרב קוק; לחן: אביגיל עמר

בן אדם,

עלה למעלה עלה

עלה למעלה

עלה בן אדם

עלה למעלה עלה

כי כח עז לך

יש לך כנפי רוח

יש לך כנפי רוח

כנפי נשרים אבירים

דרוש אותם -

אל תכחש בם

(פן יכחשו לך).

דרוש אותם

- דרוש בן אדם